

„Moar toch....! Ben de mee gerij?” riep maseurken Buonavontura. toen ze met haar moeder uit de statie trad.

Ze wierd beschaamd van al de gezichten, die ze nog kende en die zoo nieuwsgierig naar haar keken; ze hoorde zeggen: „Ah ziet 'n keer, da maseurken, das Perdanske van Valle Kamoen.”

„Joa-et”, zei Valle, die fier meestapte „'k ben ik mee gerij, mee ne schunne koetse.”

„Van wien is da?” vroeg Perdanske.

„Van Cyriel”, antwoordde Valle.

„Ah... van Cyriel”, herhaalde Perdanske, terwijl ze den koetsier gendag knikte. Naast heur moeder nam ze plaats op de gecapitoneerde kussens.

„Joa-et”, vertelde Valle, „Omeer, die a gezeed as dadde gij komme zoudt, moar dadde kik nie noar de stoatie kost en toe zeed 'm awel, 'k zal ik 't gerij sturen veur ou moedere.... en naturelik euk veur ou.... om dagge nou maseurken zijt.”

„Ah.... 't is daveur,” zei Perdanske schielijk en ze keek het raampje uit met heur ronde blauwe oogen.

„Keert ou heufd 'n keer noar mijn,” sprak Valle, „dak ou gezicht zie.... ge zit zeu weggestoken in diene kap,” en als Perdanske het hoofd wendde: „zeu.... mien zuutje....” en greep haar hand, „ge bent de eigenste „nog.... alleenig 'n beetje verlucht.”

Perdanske knikte.

„'k Ben afgevalle.... moar gezond moedere, doar nie van. Weten ze 't altogader „dadde kik kom?”

„Van eiges,” knikte Valle, „achter 't eten „dan zulde ze allemoal zien, de paster „komt euk, joa-et.... en Pelagie en Manse „en Octaaf mee Elodie.... die ebben euver „drij weken nog 'n manneke gekocht, alles „goed gelukkig.... joa-et.... en Guus- „taaf en Basiel en Allewies, alla, ik weet „ik er, zeu gezeed geen, die niet en komt”.

„'k Zal ik ze geern 'n keer terugzien,” zei Perdanske en dan, terwijl ze weer even naar buiten keek, „Heit Cyriel euk gezeid dat 'm komme zou?”

„Cyriel? Da geleuf ik toch,” antwoordde Valle onzeker en dan ineens half oprijzend en naar buiten wijzend met een kreet, „Ah „ziet.... ziet.... da was Marria mee d'r „moedere, die goan euk komme.... Marria „die verkeert mee Sjef van Sarrelewie.... „hegge ze gezien?”

„Neeë....,” zei Perdanske en dan na een pooze, „Me gonge zeu rap d'r langs.”

„Doar!” juichte Manse opnieuw, terwijl ze hevig groette met de hand, „Fliesta en „Pharaïlda mee Sjarl, die komme van 't „land.... ah en ze zagen ou.... en ze „mieken... zeu!....” en Valle deed de groet na; dan nog nagenietend met een blijden lach: „Die keken, jong.... dadde kik mee „ou in zunne schunne koetse zitte! Das „toch leutig.... zulle.... das leutig!”

„Van wien is da hier, da nieuw huis?” vroeg Perdanske wat later.

„Be, das 't kasteelke van Cyriel. Sting „er da nie, agge vort gonk?”

„Neeë.”

„Ah neeë.... dan was 't m nog nie ge- „trouwd; joa-et das van um.... da eet wa „gekost.... ze zeggen van dartien duzend „gulden.... moar Irma het veul centen in- „gebracht, schrikkelik veul centen.... joa-et „Cyriel is goe getrouwd... die is best getrouwd.”

„Ge bent gij altijd gezond gewist moedere „achter diene geroaktheid?” vroeger Per- „danske en ze sprak met een stem, die hoog in haar keel zat.

„Joa-et me kind, schikkelik.... schik- „kelik....” antwoordde Valle, „'t goan is „moelik.... moar anders.... alla.... 'k „mot nie klaoge....”

Perdanske vroeg nu aldoor, naar Omeer en naar de onkels en tantes en geburen en ze praatten zoo drok, de moeder en de dochter, dat ze 't niet eens gewaar werden, toen ze 't huizeke omtrent raakten. Omeer, die uit de deur was gestormd trok ineens 't portier los, en binst de koets nog voortrolde, riep hij vreugdig maar met een harde stem, die beefde. „Ah Perdanske.... gij.... dat's goe.... Perdanske!”